

al Tint, els artistes Enric Amer, Jaume Geli, Josep Masdevall i Silvestre Oliveras presenten «L'Exposició de l'any. Segona vegada». Les obres que s'hi mostren estan realitzades a vuit mans (els autors es reunien periòdicament i s'intercanviaven el material); el resultat final acaba essent una proposta atractiva: negar l'estil personal per tal de fondre's en una obra autènticament col·lectiva. Els artistes van estudiar belles arts a Barcelona en la mateixa promoció i durant uns anys també van compartir pis d'estudiants. L'exposició no traspua nostàlgia, sinó rigor. Però em queda un dubte: és millor la passió de la primera vegada o la saviesa de la segona?

LA SELVA

joan domènech

Un home de mar excepcional | Se'l coneixia a bastament a tota la Selva Marítima i a tota la zona costanera gironina per extensió. Pescador des de jove, patró de teranyina, president de la Confraria de Pescadors durant trenta-dos anys, creador d'una taverna típica -Sa Xarxa- en el temps del turisme, havia mantingut contactes sovintejats amb tots els estaments vinculats al mar. Però, més enllà de l'activitat professional, Joan Sala Lloberas, que és el protagonista d'aquesta crònica, havia immortalitzat l'ambient dels pescadors i el paisatge litoral en quadres singulars i en llibres oportunistes. Nascut el 1925, Sala Lloberas va sentir de seguida l'atracció pel dibuix i la pintura. Als dotze anys conegué

l'aquarel·lista Joan Llaverias, que passava els estius a Lloret, i sortí a pintar al seu costat. Freqüentà l'Escola d'Arts i Oficis que el pintor Joan Orihuel creà a la vila de marina en temps de la Guerra Civil. I també conegué i tractà altres artistes, com Ardanuy i Ventosa, que influïren en la seva formació. Participà en diverses exposicions col·lectives, i la primera d'individual la va fer l'any 1965. Tenia una pintura molt personal, eminentment figurativa, on dominaven els tons foscos, blavosos, verdosos, grisos, sense oblidar les ambientacions rogenques de les sortides de sol o dels captards. Era un excel·lent dibuixant de paisatges costaners a la ploma. Conscient de la progressiva desaparició del món de la pesca tradicional, va assumir, un bon dia de començament de la dècada de 1980, la responsabilitat de deixar constància per escrit d'aquell ambient irreplicable que havia viscut. L'any 1982 va redactar i il·lustrar un calendari referit als pescadors, on relatà vivències i explicà ormeigs. Aquell treball l'incentivà a seguir endavant seriosament, i el van seguir diversos llibres: *La gent de mar a Lloret* (1984), *Anècdotes i fets* (1990), *La costa de Lloret* (1990), *La pesca* (1994, en col·laboració amb l'autor d'aquestes ratlles), *El barri de Venècia*. *Mirant enrere* (1995, dedicat a la descripció del seu barri nadiu), *Històries de rem i de vela* (2006), *Lloret, imatges d'un passat* (2007, recull de dibuixos a ploma) i *Els nostres peixos* (2008). Cap a final del 2009 va córrer la veu que es trobava malament i que patia una greu malaltia al cap. Tot i que el vèiem encara animat, ha sucumbit en pocs mesos. Va morir el 15 de març, als 85 anys, i l'endemà, mentre l'enterraven, casualment a la platja de Lloret es tirava l'art,

un sistema de pesca ja en desús que es practicà aquell dia per poder ser filmat per TV3. Tot un símbol i un homenatge. Pocs dies després, s'improvissà una exposició pictòrica en record seu i es va publicar el seu llibre *Expressions i dites lloretenques, mullades d'aigua salada*, editat a corre-cuita perquè Joan Sala el pogués veure, cosa que no succeí. La costa selvatana ha perdut el notari d'una part de la seva vida. Un personatge important.

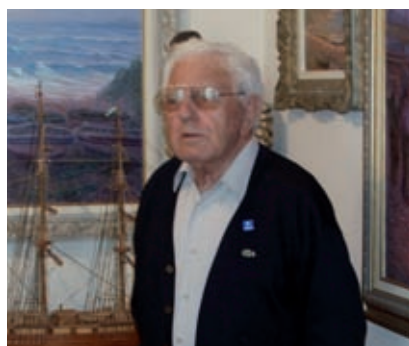
LA CERDANYA

erola simon

Rosa Aguilar i Puigcerver, cerdana de l'any | Des de fa 25 anys, l'Institut d'Estudis Ceretans, els Amics de Cerdanya i Ràdio Pirineus reconeixen anualment amb el títol de cerdà o cerdana de l'any la tasca feta en pro de la cultura i societat cerdana a persones, entitats i institucions de la comarca. Enguany el jurat ha volgut premiar la tasca de la Semproniana, pseudònim conegut de l'escriptora puigcerdanesa Rosa Aguilar i Puigcerver. Sóc testimoni de l'orgull i alegria amb què la Rosa ha rebut primer la notícia i després el premi, cosa que, al meu entendre, dóna tot el sentit a un guardó com aquest.

Cabrinetty, recordat per subscripció popular | Lolotí Marià Vayreda, en el seu llibre *Records de la darrera carlinada*, fa referència al brigadier liberal Josep Cabrinetty. Parlant dels èxits de les seves campanyes amb els generals Savalls i Tristany, diu amb aquestes paraules: «Proesa consemblant es reproduïa al cap de poc a Berga, amb millor

XAVI XARGAY

JOAN SALA LLOBERAS

ROSA AGUILAR. FOTO EROLA SIMON